

Goedenavond allemaal,

Ik sta hier namens alle jonge boeren uit de provincie, bedankt voor die mogelijkheid. Ik ben Mijke van der Laan, 21 jaar en heb thuis met mijn ouders een biologisch melkveebedrijf. Daarnaast ben ik voorzitter bij de AJK Utrechtse Venen.

Wij jonge boeren zijn de toekomst. We kijken vooruit, denken over oplossingen voor de uitdagingen die er liggen en proberen vooral een mooie toekomst voor onszelf en onze collega's te creëren. We hebben een sociale functie in het landelijk gebied, we beheren het landschap en produceren gezond voedsel. Onze polders zijn uitgestrekt en divers. Extensief, intensief, gangbaar, biologisch, natuurboeren. Van elke smaak is er wel wat. Elke jonge boer doet wat bij hem of haar past, daar ligt de passie en daarmee maak je stappen vooruit. Het enige wat telt is het voortzetten van het bedrijf, boer blijven. Ideeën genoeg, de ene focust meer op neventakken, de ander op extensivering van zijn bedrijf en weer een ander op technische oplossingen. Alles bij elkaar is het één geheel, staan we sterk en maken we stappen.

Juist, we maken stappen. Een hele goede eigenschap van agrariërs, volgens mij, is praktisch denken. Waarom eindeloos praten terwijl je ook gewoon iets kunt doen? Als het lukt is het prachtig, weer een stap verder voor de toekomst. Lukt het niet, dan leer je ervan en ga je op zoek naar iets anders. Precies deze eigenschap mis ik in de ontwikkeling van beleid en specifiek in de uitwerking van het UPLG. Daar werkt het andersom, eerst eindeloos praten dan pas doen.

Verder zie ik dat er veel onderzoeken gedaan worden om inhoud te geven aan het UPLG, zelf ben ik met mijn collega van het ajk betrokken geweest bij de sociaal economische impact analyse. Goed om te toetsen hoe de plannen impact kunnen hebben op de omgeving. Maar het proces kan veel efficiënter en doelgerichter. Alle energie en geld gaat naar onderzoekjes, papierwerk en inschattingen. Waarom niet gelijk naar de praktijk? Ga gesprekken voeren met boeren en bewoners, proeven doen met de maatregelen die bedacht zijn en ervaringen uit bestaande pilots en proeven meenemen. Dan weet je tenminste gelijk of de maatregelen en de impact die op papier staat ook daadwerkelijk uitpakken zoals ze zijn bedacht. Dat is waar het uiteindelijk om gaat, toch?

Als iemand die elke dag in de praktijk werkt kan ik jullie vertellen. Het loopt nooit precies zoals je het had bedacht maar het resultaat kan net zo goed of zelfs beter uitpakken!

We weten allemaal dat het vormgeven van het UPLG veel voeten in aarde heeft. Maar is het niet zo dat het geld wat er stond voor de maatregelen door het hoofdlijnenakkoord op losse schroeven staat? Komt het uitvoeren van de maatregelen straks weer uit de portemonnee van de boer?

Toekomstperspectief, verdienvermogen en duurzame toekomstbestendige bedrijven zijn dingen die veel genoemd worden in de documenten over het UPLG. Wat ik mis, hoe willen jullie dat gaan bereiken? Wat betekent toekomstperspectief en een gezond verdienmodel eigenlijk voor de provincie? Zijn het niet gewoon mooie woorden?

Draagvlak voor het UPLG is cruciaal om het te laten slagen. De boer die de maatregelen moet toepassen, maar ook de burgers die om het gebied heen wonen. Ze moeten tevreden zijn met wat er gaat gebeuren. Praktische maatregelen die passen bij een melkveehouderij en de omgeving. Waar de boer zelf ook achter staat. Wat het bedrijf sterker maakt in plaats van dat het een donderwolk is die boven het bedrijf hangt, in de vorm van stikstofgevoelige natuur en onpraktische maatregelen die boeren op kosten jagen.

Wat hebben wij nodig van de provincie?

De PAS melders moeten gelegaliseerd zijn!

Meer grond onder de boerenbedrijven, ook natuurgrond. In eigendom van de agrariërs! Dus geen actief grondbeleid van de provincie, maar inzetten op agrarisch natuurbeheer. Alleen met meer grond is meer extensivering mogelijk!

Geld. De boer is degene die gelijk veranderingen kan doorvoeren met hulp van een zak geld. Een adviesbureau niet!

Vertrouwen. Minder regels en beperkingen, meer vertrouwen in de creativiteit en het ondernemerschap van de boer.

Praktijkgerichte aanpak. Ga in gesprek met de agrariërs, duik in de praktijk, dan komen de oplossingen vanzelf.

Tot slot, een duurzame Utrechtse voedselvoorziening begint bij jezelf, koop jij alleen lokaal, Nederlands voedsel?